

BALOGH BÉLA (Vasas Szakszervezeti Szövetség, Magyar Szakszervezeti Szövetség): Tisztelt Elnök Úr! Tisztelt Alelnök Úr! Tisztelt Bizottsági Tagok! Úgy lettem bemutatva, hogy a vasasszakszervezet elnöke, de egyben a Magyar Szakszervezeti Szövetséget is képviselem mint az elnökség tagja. Szakszervezetként is és munkavállaló képviselőként is azt a réteget képviselem, akik a versenyszférában dolgoznak kis- és közepes vállalkozásoknál és jelentős részük multinacionális vállalkozásoknál, de dolgoznak a közlekedésben és dolgoznak a kereskedelemben is. Mindannyian egységesen elutasítjuk ezt a törvénytervezetet, és határozottan tiltakozunk az ellen, hogy még csak meg sem kérdezték a véleményünket erről, hogy egyáltalán mi a véleményünk.

Elhangzott, hogy Németországban és más országokban a szakszervezetek szerepe, partnersége hogyan valósulhat meg. Ahogy a politika kívánja, ahogy a társadalmi béke kívánja, és természetesen, ahogy a szakszervezetek ezt eléri. Most, amikor Németországban nem olyan régen 28 órára csökkentették a heti munkaidőkeretet, Magyarországon pontosan az ellenkezőjét próbálja ránk erőltetni az úgynevezett nagytiszteletű parlament. Még egyszer mondom, határozottan visszautasítjuk.

Jelen pillanatban szeretném csak nagyon röviden tájékoztatni önöket, mielőtt még kérdéseket tudnék föltenni: Tisztában vannak-e azzal, hogy mennyire kiszolgáltatottak a magyar munkavállalók? Tisztában vannak-e azzal, hogy milyen nyomott bérekkel dolgoznak a magyar munkavállalók? Tisztában vannak-e azzal, hogy milyen munkakörülmények között dolgoznak? Stresszes munkahelyen, nagyon feszített normákkal, és bizony, ahogy itt elhangzott, különböző túlórákat kell vállalni ahhoz, hogy azt a feladatot, amit vállaltak vagy éppen a termelés diktál, teljesíteni tudják. Jelen pillanatban, mint ahogy el is hangzott az elnök úr részéről, megnövekedett az elmúlt időszakban a balesetek száma, növekedik a stresszes kollégák száma, egyre többen mennek táppénzes állományba, majd utána számon kéri a dolgozókat, hogy miért nincsenek a munka frontján.

A jelenleg érvényben lévő törvény valóban 250 órát, illetve 300 órát engedélyez. Ez is nagyon megfeszített, és uram bocsá' nagyon sok munkáltató még ezt is megszegi. Gondolják el, ha törvénybe lesz iktatva, hogy 400 óráig lehet foglalkoztatni, akkor a 400 órából nem lesz esetleg 450-500? Én gyakorlati ember vagyok, gyakorlati módon teszem fel a kérdést is. Arra kérem önöket, hogy gondolják át. Határozottan tiltakozunk ez ellen, és minden eszközt fel fogunk annak érdekében használni, hogy ezt a törvénybe iktatást megakadályozzuk.

Egyébként szeretném elmondani, elhangzott, hogy milyen cégek lobbizhatták ki ezeket. Én említettem, a vasasszakszervezetet képviselem, és 118 multinacionális vállalkozás dolgozik a mi működési területünkön. Érdekes módon mindig csak túlórával lehet megoldani a munkaerőhiányt? Nem kellene kicsit odafigyelve, jobb munkaszervezéssel és megfelelő ellátással úgy végeztetni a munkát, hogy azok az eredmények, amelyek elvárhatóak, azokat teljesíteni tudják a munkavállalók? Mindent elkövetnek a magyar munkavállalók annak érdekében, hogy sikeres legyen az a cég, ahol dolgoznak, de elvárják azt is, hogy emberi méltóságuk legyen, s elvárják azt is, hogy tisztességesen fizessék meg őket.

Uram bocsá' a kormány annyit hangoztatja, most mindenféle médiából jön, hogy a családok segítése. Az én kollégáim többször panaszkodnak azért, hogy nem tudnak a családdal hétvégén programokat szervezni, mert be kell menniük túlórázni. Mondhatjuk azt is, hogy ne menjen be, elmegy egy másik céghez. Nem megy át másik céghez, mert az is Magyarországon van. Elmegy Nyugat-Európába, elmegy Ausztriába, elmegy Németországba, elmegy Angliába, hadd ne mondjam, hova, önök ezzel tisztában vannak.

Még egyszer mondom, gondolják át. Ha azt akarják, hogy Magyarországon maradjon még a meglévő magyar munkaerő, vagy azt akarják, hogy jöjjenek haza, akik

szeretnék hazajönni, ha azt akarják, hogy a családok megmaradjanak, és ne legyenek válások, ne legyenek sérült gyerekek, ne legyenek stresszes munkavállalók, akkor ezt a törvénytervezetet, nagyon kérem önöket, felejték el. Köszönöm a meghallgatást.